

De roomse journalist

*Ik koos_het allerlaagste lot
Uit Jevens lompe loterij:
Ik licht de domme mensheid bij
Op levensreis naar God.*

Het economisch evenwicht,
De buitenlandse politiek,
De liberale beursrubriek,
En het modern gedicht,

De manslag en de maan-eclips,
De neushoorn met het kropgezwel,
De loonsverlagingen bij Lips,
De brand der carrousel

En alwat elkendeen verrast
Is mij de grauwe daagelijksheid:
Het universum is maar wijd
Voor wie er slecht op past,

Doch ik, op mijn redactie-stoel
Moet ieder uur een wereld zien:
Een moordtuig en een vliegmachien
Verwekken 't eendere gevoel:

Dat het hu eenmaal zo moet zijn
En hier omlaag niet anders kan.
Daar trek ik een salaris van
Voor dertig dagen chaggerijn,

De jongste- maat is eigenwijs,
Omdat hij idealen voedt,
De baas, die hem betalen moet,
Integendeel is grijs.

De chef gaat naar de grijze kant.
Hij slijt zijn kleren tot de draad,
Want hij zingt dagelijks in de krant
De lof der roomse daad.

Hij noemt zich trots een oude rot
Der roomse troefjournalistiek,
Daar zit, zegt hij; in 't vak muziek
En 't .is de wil van God.

Van kruistocht, kerkvoogd, -kathedraal
Viert hij het eeuwfeest.mooi op tijd,
In twee kolommen roomse-taal -
(De drukpers is gewijd).

Zijn ochtendstondse lekenpreek
Wordt onderbroken door een vloek,
Als ik een telefoonboek zoek
Of iets te hardop spreek.

De vraag, hem niet te hinderen
Ligt hem bestorven op de tong
Hij heeft maar anderhalve long
En negen kinderen.

Wanneer de baas een toespraak houdt
Geeft hij de chef een compliment.
Verdiensten worden graag erkend
Maar schaars beloond met goud.

Dat kan er trouwens moeilijk af
En waardeloos is 't aardse slijk
Als ik naar de beloning kijk
Aan d'overzij van 't graf.

Soms sterft een oude journalist.
Dan schrijf ik bij mijn boterham,
Een stichtend In Memoriam:
'Ofschoon reeds d'ingewijde wist

Dat hij de laatste tijd verzwakt
En vaak bedleegrig was, toch zal
Dit onverwachte sterfgeval
Ontroering wekken. Eenmaal zakt

Voor ieder onzer het gordijn
(De wereld is een schouwtoneel)
Maar met zijn bovenaardse deel
Zal hij gelukkig zijn.'

"Zo spel ik bij een anders baar
Mijn lot en voel mij levenszat
Dit is om twee uur kant en klaar
Voor 't avondblad.

Het ritme van mijn harteklop
Gonst met het drukpers-tempo mee:
Om tien minuten over twee
Neem ik de markten op

En 't laatste werk van elke week
Na 't keuren van de bioscoop
Is mijn gewone zondagspreek
Over de deugd van hoop